

Klausen) i Lørdags henviste til, hvad der foregaar paa Lüneburger Hede, hvor Jorden jo er lige saa daarlig som den daarligste Jord, der kan være Tale om i Jylland, saa vil jeg dertil sige, at det, der foregaar paa Lüneburger Hede, er jo dette, at man har et strengt Arbejde, men som Vederlag for dette maa man nøjes med Kartofler og Salt. Saadanne Kaar mener jeg dog ikke, den danske Rigsdag bør byde danske Arbejdere. Vi bør ikke lokke dem ind paa eller give dem Anvisning paa noget saadant. Min Grund til ikke at stemme for dette Ændringsforslag er altsaa den, at jeg ikke vil være med til at lokke Mennesker ind paa ufremkommelige Veje, og det vil efter min Mening være at lokke Mennesker ind paa en ufremkommelig Vej, hvis man vil søge ved saadan Hjælp, som her er Tale om, at faa Folk til at opdyrke de daarligste Hedejorder.

Barner: Der er af et Mindretal stillet to Ændringsforslag, som jeg vil udtale min Sympati for. Det ene angaar Forhøjelsen af Summen til Indkøb af Klitarealer. Jeg ser den store Betydning, som Indkøb og Bepantning af Klitarealer have for vort Land, særlig naar vi se hen til Fremtiden, men efter de Udtalelser, der ere fremkomne fra den ærede Landbrugsministers Side, er jeg for mit Vedkommende fuldkommen tilfreds, idet jeg dog tilføjer, at jeg gerne vilde have hørt den ærede Landbrugsminister sige, at han tænkte paa at indkøbe Arealer i større Omfang i Stedet for, at han udtalte, at han tænkte paa at købe det i mindre Omfang. Jeg er imidlertid overbevist om, at naar Landbrugsministeren har taget fat paa denne Sag, vil han ogsaa indkøbe Arealer og sørge for, at Bepantning foregaar i det Omfang, som er forsvarligt. — Det andet Forslag angaar Forhøjelse af Rejseunderstøttelsen til Fiskerne fra 3,000 Kr. til 4,000 Kr. Jeg vil her sige, at det forekommer mig, at Fiskerne ere stillede under lidt vanskelige Forhold, idet de ikke faa saa megen Del i de Goder, som Staten byder andre Borgere. Jeg kunde derfor ønske, at der ved Bevillingen som disse toges Hensyn dertil. Jeg siger ikke dermed, at der ikke bliver gjort noget for Fiskerne, jeg har med Glæde set, hvad der er gjort for Fiskerne i mange Aar og navnlig i den senere Tid for at lette dem deres besværlige Erhverv og sikre dem i deres livsfarlige Gerning, som er langt livsfarligere og langt mere besværlig end noget andet Erhverv her i Landet. Men

paa samme Tid nyder denne Del af vor Befolkning, særlig ovre paa Vestkysten af Jylland, saa lidt godt af de andre Goder, som Staten fremhjælper for den øvrige Del af Befolkningen, at det, naar der er Tale om at give nogen Støtte der, forekommer mig, at den kunde gives lidt mere rundhaandet. Og naar der saa, som det jo fremgaar af Betænkningen, er indkommet 113 Andragender om at faa Rejseunderstøttelse af disse 3,000 Kr., hvoraf Fiskeriforeningen har anbefalet de 94, forekommer det mig, at det bliver et saa lille Beløb — et Par og tredive Kroner —, at det ikke egentlig kan give noget Udbytte, i hvert Fald ikke i det Omfang, som jeg kunde ønske. Det vil, hvis de skulle foretage en Rejse til Udlandet af Interesse for deres Fag, langt fra kunne strække til. Idet jeg har Sympati for, at denne Post mulig blev forøget, vil jeg gøre en Henstilling til den højtærede Landbrugsminister, om han vil tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, i alt Fald til næste Aar, hvis det ikke lader sig gøre i Aar.

Dernæst vilde jeg gerne til Slutning fremsætte en kort Udtalelse angaaende Oprettelsen af den paataente Forsøgsstation for Planteavl, den saakaldte vestjydske Forsøgsstation, en Station, som jo skal oprettes paa mager Jord. Om denne Station er der jo fra det ærede Medlem for Lemvig (Sandbæk) faldet Udtalelser baade ved Finanslovens første Behandling og nu ogsaa i Dag, hvortil jeg i det væsentlige kan slutte mig. Og det forekommer mig, at naar der skal oprettes en saakaldt vestjydske Station paa let Jord, er det ikke nok, at den ene af Betingelserne bliver opfyldt. Der er ganske vist lette Jorder ved Studsgaard, men der maa ogsaa tages et stærkt Hensyn til det andet Forhold, at det bliver en vestjydske Station, saaledes at de Planteforsøg, der foretages paa de lette Jorder, helt og fuldt kunne blive udsatte for det Klima og de Væjrforhold, der findes i Vestjylland, navnlig for de særlig ødelæggende Nordvestvinde, som have en ganske anderledes stærk Magt ude ved Vesterhavet. I Samklang med den Udtalelse, der faldt fra den ærede Ordfører, hvilken Udtalelse ogsaa forekommer mig at tyde paa, at denne Sag igen kunde tages op til Forhandling og Overvejelse, vil jeg henstille, om denne Sag ikke atter kunde blive tagen under Overvejelse, om der ikke kunde findes en Station, hvor disse to Betingelser bleve mere fyldestgjorte. Det maa ikke siges, at det er lokale Interesser, der tales for, undtagen